

genvalgte den socialdemokratisk ledede regering, så garanterede den befolkningen, at forbeholdene bestod i valgperioden.

Valgperioden er vi stadig væk inde i. Det, at tiden går og tingene udvikler sig, kan jo ikke komme bag på Socialdemokraterne; det ved vi jo alle sammen, og det ved man jo også, når man udsteder sådan et løfte. Hvordan hænger det løfte sammen med det brud på det løfte, man så foretager nu? Hr. Claus Larsen-Jensen har ikke givet noget svar endnu.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg må indrømme, at det sådan er på nippet til, at jeg godt kan gå hen og blive lidt småtræt af denne her debat, allerede inden den er kommet i gang, når jeg tænker på, hvordan det ene skrækszenario bliver oprullet efter det andet. Mit skrækszenario i denne her debat er sådan set, at befolkningen bliver taget som gidsel i henholdsvis jasisgeres og nejsigeres skrækszenarier om, at enten et ja eller et nej må føre til en national katastrofe.

Jeg synes, at hr. Claus Larsen-Jensen på ét punkt nærmer sig et skrækszenario, som jeg synes det er træls at måtte høre på og lægge øre til: når han siger, at vi skal sikre høj velstand og høj velfærd – underforstået, at hvis det bliver et nej den 28. september, ja, så har vi ikke længere høj velstand og velfærd. Er det virkelig, hvad hr. Claus Larsen-Jensen rent faktisk mener?

Det synes jeg kunne være rart at få bekræftet, for jeg mener, at uanset om det bliver et nej eller det bliver et ja, så får det ikke katastrofale konsekvenser for Danmark, hverken som fædreland eller i økonomisk forstand. Jeg synes, vi gør os selv og befolkningen en tjeneste, hvis vi trækker debatten op på et niveau, hvor vi rent faktisk giver folk mulighed for at tage stilling og bruge deres sunde fornuft i stedet for at blive taget som gidsler i det her skrækszenariespil.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Claus Larsen-Jensen, om jeg ikke har ret i, at der er tale om et vildskud ud over alle grænser, når nejsigerne påstår, at den ØMU-rapport, der kom fra regeringen for et par dage siden, skulle være et forsøg på folkeforførelse. Har jeg ikke ret i, at alene denne rapport's omfang, 557 sider med alverdens tekniske detaljer, betyder, at det ikke er

noget, som er gangbart i forsamlingshusene, men at ideen med rapporten fra regeringen netop er, at det så er politikerne, altså her i Folketinget, der skal videreføre den politiske debat ude i alle kroge af landet?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg underer mig sådan lidt over den store forbrødring mellem hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Holger K. Nielsen, hvad angår mistillidsrklæringer. Og jeg vil gerne sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: For det første er der tale om citater brugt i en forkert sammenhæng, og for det andet er det lodret forkert. Hvorfor kan vi ikke få en indholdsmæssig debat om det, vi skal stemme om, Danmarks tilslutning til ØMU's tredje fase og den fælles valuta? Det er det, danskerne skal tage stilling til, og ikke alt muligt andet udenomssnak.

Så vil jeg sige til hr. Jann Sjursen: Jeg er ked af, hvis det, jeg har sagt, kunne misforstås på den måde, at vi går fra et paradys til det modsatte, hvis vi får et nej. Det har jeg ikke sagt. Jeg har ikke sagt, at det betyder, at dansk velstand og velfærd undergraves – hvis det ligesom var det, der lå i spørgsmålet. Nej, det, jeg siger, er: Det, vi er optaget af, er, at med det stærke fundament, vi har i Danmark med den europæiske udvikling, der er i gang, er det vigtigt for Danmark, at vi placerer os yderst centralt sammen med de lande, som er omdrejningspunktet for den økonomiske og politiske udvikling i Europa af én eneste grund: for at gavne os selv som det første og for det andet at bidrage aktivt til, at det faktisk går rimelig fornuftigt og godt i hele Europa.

Og til fru Charlotte Antonsen: Jeg kan bekræfte de bemærkninger. Jeg kunne næsten fristes til at sige, at i hvert fald burde rapporten være et tungtvejende argument, når man ser på tykkelsen og vægten i forhold til debatten. Men det er da klart, at det her jo er et dokument, som vi skal bruge i den politiske debat på Christiansborg. Det er et dokument, som de folk, der går tættere på de hele den her euro-diskussion og ØMU-diskussion, skal have lejlighed til at bruge, og så er det vores opgave i den politiske debat både her og med befolkningen at gå ud og formidle de budskaber, der ligger.

Så det kan jeg bekræfte.